

Előfizetési árak

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Fél „ . . . 2 frt 50 kr.
Negyed „ . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legjutányosabban számíttatnak.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Rochus-utca 42. sz.
A SZERKESZTŐHOZ.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Színészetünk.

Az ábrázoló művészetek között a sikererátást s a hatáskeltést illetőleg legtöbb eszközzel rendelkezik a színművészet. A szobrászat és festészet ugyanis a holt anyagba, a vászon és hideg márványba kénytelen életet lehelni; a vászorra kénytelen reálehelni a művészi lélek szép és magasztos cizméit; a hideg márványba kénytelen beleönteni amaz érzeteket, vagy szenvedélyeket, melyek a művész lelkében megfogamzottak, s melyek kezének alakítása által nyerne szemmel látható tárgyilagosságot. — Ellenben a színművészet emberi test, élő lény által akarja elének varázsolni, ugyanazon emberi szellemnek érzelmét. Nem kénytelen itt a művész életet alkotni, nem kénytelen holt anyagot életre költeni; hanem csak a saját keblének mélyében rejlő érzelmeket kell nyilvánosságra hoznia. Mire ha képes, akkor a színészet terén művész.

A színművészet továbbá a szobrászat és festészet felett azon rendkívüli előnnyel is bír, hogy míg emezek csak egy érzékünk, a látás által hatolnak lelkünkbe, amaz a hallás által is felfoghatik; s e kettős észrevezés mintegy két oldalról veszi ostrom alá a szemléző lelkét, s kettős erővel törekszik hullámszába hozni a kedélyt, felköltetni az érzelmeket, rokonszenvet, ellenszenvet, felkorbácsolni a szenvedélyeket.

TÁRCZA.

Had éreztem . . .

Had éreztem illatát
Anok a virágnak;
Had éreztem egy csókját
Piczi piros szádnak;
Mert hát hidd meg, e kettő
Olyan édes nekem:
Virágillat, édes csók,
Földi üdvösségem.

Megigérted a minap
Kedves, barna lányka:
Egy virágot — egy csókot
Adsz nekem te, mára . . .
Ide, ide mindkettőt,
Hamarosan lelkem!
Tudom ugy is: az egyszer
Nem ámszt el engem . . .

Ádámffy György.

Aki mindenét veszte.

— Elbeszélés. —

Írta: Dreisziger Kálmán.

Magas hegyektől körített csendes völgyben áll egy kicsiny épület, melynek külső díszét csak a mohelepte falak és két apró ablak homályos üvegével képezi. Mellette illatos virágokkal díszelt virágos kert terül el, a melyben naponként egy magas, mintegy 23 éves ifjú látható, ki sétái alatt mindig érthetetlen szavakat mormol, s olykor lép egy-egy virágot s azt gomblyukába tűzve leül

Innen van, hogy a szobrászati s festészeti műemkek néma beszédét nem minden lélek érti meg; csak a hivatottak, a szentély titkaiba akár jeles természeti tehetségeik, akár szorgalmuk által beavatottak képesek a vászon és márvány néma szavát felfogni. Ellenben a színművészet nemcsak a szemekhez, hanem füleinkhez szólván, könnyen megérthetővé válik, és önkénytelenül s észrevétlenül is behatol mindenkinek, még a legegyszerűbb szemlélőnek is lelkébe.

És épen a hatáskeltés könnyűségéből következik a színészetnek azon igen fontos kötelessége, mely szerint általában hivatásszerű magaslátán tartozik önmagát föntartani. A színművészetet az életiskolájának szokták nevezni; s valóban az is volt, ha eredetére tekintünk. A görög mesterek nagy tragédiái nagy jellemeknek s nagy szellemeknek az egész emberiséget érdeklő küzdelmeit vázolják; miképen küzdöttek, miképen szálltak szembe csudálatos kitarással minden akadályal, miképen áldozták föl önmagukat is ezen magasztos czélért melyért éltek, s melyért halni is tudtak. — Viszont a komédiák, a társadalmi kinövések, félszűzések, visszaélések ellenszerei voltak; melyekben az sujtattott, mi azt megérdemlé, pellengére az állítattott, mi reá méltó volt. S míg a tragédiák a férfias jellem kifejlődésére bir-

tak nagy befolyással, s a szemlélőket nagy és magasztos czélok elérése, s azokért való önfeláldozó küzdelemre buzdították; addig a komédiák a társadalmi bajokat leplezvé le, azokat a közéletből ha el nem is távolították, de mindenesetre azok kiküszöbölésére jótékony befolyással voltak.

Ez olympiai magaslatról a színművészet, immár leszállott; s mint a bukkott angyal, fölséges hivatásának polcáról a selejtes trágárság ingoványába készül rohanni. Legalább az e héten színre került „Tiszt urak a zárdában“ erre látszik vallani.

Tehát ilyen az élet iskolája, melyben különösen az ifjúi hévvel eltelt keblek jó és nagyért buzdulni tanuljanak; ez a közművelődés csarnoka, melyből irányt merithetnek, kiknek képződni elegendő alkalmuk nem volt; ilyené vált a nemzeti nyelv iskolája, melyért buzdulni hazafiai kötelesség!

Valóban sajnáltuk városunk mélyen tisztelt közönségét, midőn e szellem és jellem nélküli férczelmény végignézésére volt kárhozthatva. Ez a színművészetnek tévedése: nem! avval való visszaélés; mely oly ténnyel alacsonyítja le, mely nemes hivatásától távol áll.

A tisztelt szinigazgató urnak mentességére föl nem hozható, hogy e darab a népszínházban sokszor adatott, sőt annak

vagyonát, feledte becsületét egy nőért, életét egy csókéért, odaadta mindenét egy pillanatért, — s csak ekkor látta be, hogy csalódott, ekkor érezte, hogy neki a magány és nem a zaj kell, ekkor tudta meg, hogy kerülni kell és nem magához vonzani az embereket, kik addig jó barátok, míg fény és pompa övez, — azután pedig megvetnek, gunyolnak.

Harmatos fötérén egy díszes lak vonja magára az idegen figyelmét, mert ez emeletes lakház a külső, valódi művészi kezek ékítőmányaival ritkítja párját, s mert a ház előtt elterülő díszkert az édenbe varázsolja a szemlélőt: e lak Völgyessy Géza nagybirtoke tulajdona, ki minden gondját egyetlen gyermeke Béla nevelésére fordítja, ki gyermekét a világ legelső városában képezteté, hogy hirnevéhez méltó legyen majd egyetlen gyermeke is.

S csakugyan Völgyessy Béla oly szép sikert mutatott a képzettségben, hogy barátai közül nem kevesen irigyelték azt, — az atya pedig kimondhatlan örömmel és szeretettel csüngött ezért gyermekén.

Természetesen a fiú észrevette eme szeretet s elhatározta azt maga céljaira fordítani.

Párisban lévén az egyetemen, hol barátai közül minden tekintetben kimagaslott egész addig, mignem keblét egy titkos érzettől he vittetni nem érezte: ez időtől ép oly arányban hanyatlott alá, mint előbb magaslott ki.

Gyökeret vert keblében a szerelem úgy annyira, hogy annak igája alól nem szabadulhatott.

repertoír darabja is volt, mert a nagy város mértéke kis városra nem huzható, és ha Budapesten sok rossz izlésűnek e darab inyere van, nem következik, hogy a provincián is tetszést arasson. Az Ubrik Borbála-féle alacsony járásu darabok légkörében éreztük magunkat, midőn ez eszmészegény vásáros portékát vásárra hozni láttuk.

A színművészet nevében kell óvást tennünk az ilyféle kísérletek ellen. Ami arra van hivatva, hogy szívet és kedélyt nemesítsen, ami arra van hivatva, hogy társadalmi művelődést terjesszen, az ne váljon olyan irányeszközévé, melynek czélja milliók által becsült társadalmi intézmények pellengére állítása.

A tisztelt szinigazgató urnak tanácsoljuk, ha közönségét elveszíteni nem akarja, akkor ily seletességekkel annak jó és finom izlését többé próbára ne tegye.

Az ipari oktatást és háziipart terjesztő egyesület sorsjátéka.

Pozsony, 1881. oct. hó.

Nőipartanonőképezdék javára, illetőleg a képezde épületének elkerülhetlen átadomítására Ó Felsőének apostoli királyunknak anyagi és a magas királyi kormány erkölcsi támogatása mellett egy sorsjátékot rendezünk.

Ezen felsőbb engedély folytán rendezett sorsjátéknak tervezete:

Kimondhatlanul szeretett egy barna hölgyet, kit Páris notabilitásai Louise k. a. néven ismertek: a „Theatre-Lyrique“ primadonnáját.

A viszony eleintén a lehető incognitó volt, de annál nyiltabb lett később; hasztalan figyelmeztették barátai, hogy hagyjon fel vele, mert Louise szerelme csak színpadi, s ép úgy fog változni, mint midőn egyik jelenésben nagy becsü drágakövekkel ékítve mint királynő jelen meg a szinpadon, a másik — a való jelenésben pedig mint egy egyszerű megrovott nő lép a város járdáira; hasztalan hivatkoztak arra, hogy őt otthon egy valódi angyal várja, ki teljes szeretettel csüng rajta, s kinek ő az örök boldogítást megígérte.

Megvetette barátait s a primadonnát kilézésre bírta, mi természetesen óriási öszszegzet emésztett fel.

Louise legalább úgy mutatta, hogy szereti őt s e szinlelt szerelemmel mindenre rávette: kikérte vele anyai örökségét, — megsemmisítette minden családi ereklyéit, olvasatlanul küldette vissza igaz menyasszonya leveleit, s az Elyseimezőn villát vétetett vele s oda költöztek, fogatot tartottak, szóval nagyúri életet folytattak, sőt még arra is rábírta, minthogy atyjának igaz dorgáló levele kezébe került, hogy mondjon le atyjáról. Béla mindezeknek vakon engedelmeskedett és szerelme képes mámorában elmerülve nem látta, hogy mint tornyosulnak felette a vérszellegek, melyek megsemmisítéssel fenyegetik.

Naponként vendégséget tartott, melyeken Páris elsőrangú fiatalsága részt vett,

1. A sorsjáték czélja: a bejövendő rizista jövedelméből a nő-ipari tanítónő képezde épületét megnagyobbítani, — illetőleg a czélnak megfelelőleg átadománytani. E czélból:

2. Harmincz ezer darab egy forintos sorsjegy bocsájtatik ki, melyek közül öt százes tíz darab fog nyerni.

3. Az első nyeresémet Ó Cs. és Apostoli Királyi Felségének gazdag ajándéka képezi. A többi fő- és melléknyeresé- nyek részint beszerzett, kizárólagosan értékes tárgyak.

4. A húzás visszavonhatatlanul 1882. év február 28. történi Pozsonyban és pedig a kir. kormány által kirendelt biz- tos jelenlétében.

5. Az ötszáz és tíz nyerő szám egymásután huzatik ki; az első kihuzott szám nyeri az első nyeresémet.

6. A húzás eredménye először a napi lapokban, azután külön lenyomatokban közzé tétetik s mindenkinek, ki sorsje- gyet árusított el, bérmentesen megkü- ldetik.

7. A nyeresmények a nő-ipari taní- tónők képezdeben Pozsony, Dunaszeva 33. sz. a húzás napjától számított 3 hónap alatt elvihetők. — Az ezen idő alatt el nem vitt tárgyak az intézet javára alkal- mas módon értékesítenek.

Ez alkalommal 3 darab sorsjegyet azon bizalomteljes kéréssel batorkodunk átküldeni, hogy azt értékesíteni szíves- kedjék.

De ez kérésünknek csak egyik s pedig kisebb része. A másik s pedig lényegesen nagyobb része az, midőn a sajtó hathatós erkölcsi támogatását kér- jük, melylyel mindent, de mely nélkül semmit sem lehet remélni.

Bátorkodunk pedig ezt azért kérni, mivel ipartanítónők képezdék nem helyi érdekű, — az egész ország szolgálatára áll, tehát országos. — Továbbá a maga nemében egyetlen egy az országban, melyre ép oly nemes, mint nehéz feladat telje- sítése vár, t. i. az ipartanítónők képzése. Végre mivel képezdék társadalmi erők- ből létesített és bár az állam által segélyeztetik, de mindig a társadalomra van utalva.

Mily eredményeket mutatott eddig fel ezen intézményünk, mennyire érdemes tehát a támogatásra, arról a mostani

nőiparkiallítás alkalmából osztatlanul ke- letkezett vélemény az, melyre hivatkozni mernünk. Ennek és a legszentebb ügynek t. i. a nők munkaképesítésének érdekében kérjük tehát tekintetes Uraságodat, ka- rolja fel ügyünket; nem kérünk mi sokat, 30 ezer sorsjegyünk van, ezt akarjuk elárúsítani. Vajjon lehetlenség volna ez hazánkban, hol ezen intézet czéljának szükségét minden jó hazafi és honleány kénytelen belátni! Egy két sorsjegyen tudadni nem nehéz, ha ösmerjük egyenként azokat, kik lelkesülni tudnak. De innen nem ösmerhetünk mindenkit, míg a sajtó segítségével nem lesz nehéz a legtávo- liabakat is megtalálni.*

A nyeresmények minden darabja egy legközelebb kiadandó kimutatásban közzé- tétetik, a húzás eredménye a haza ösz- szes lapjainak s mindenkinek, ki három sorsjegyet értékesítés végett kapott, a húzás után 48 órával pontosan megkü- ldetik.

Mindezekért a felelősséget elvállal- ván, bátor vagyok bizalmas kérésünket ismételni és maradtam kiváló hazafiúi tisztelettel:

A háziipart és iparioktatást terjesztő egyesület nevében:

Rakovszky István,

cs. k. kamarás és egyesül. elnök.

Apróság.

Modern gyermekek. — A 4 éves Gusztó testvére az 5 éves Malvinhoz: Malvin bány éves is vagy te? — Malvin: 4½ éves. — Gusztó: Ti nők mindig eltagadjátok korotokat.

Nagyon csodálkozott a tanfelügyelő, hogy egy zsidó zugiskolában oly jelesül felel- tek a gyermekek, sőt — mi több — minden kérdésre mindegyik fölirtotta a kezét, ami rendes körülmények között azt jelenti, hogy a kérdést mind tudják.

— Hagyja el nagyságos ur — világosi- tija fel egy iskolaszékviselt hitsorsos — az nálunk ilyen paradörök csak úgy van, hogy a tanító megparancsol minden gyereknek a kezét föntartani. A ki a jobb kezét tartja, az tudja a kérdést, aki nem tudja, az a

* Részünkről ez ország ügyet a közönség szíves figyelmébe ajánljuk, s a netán teendő megrende- léseket szívesen követtjük.

— Elmebet! — Ezzel levette magát a kerevetre és görcsös vonaglás fogta el, belátni kezdte, hogy miért lett semmivé téve.

Csengetett, mire előlépet az inas.

— Négy órákor a városba megyünk, — a fogatot készen tartsa.

— Louise nagysága távozott rajta egy fiatal emberrel még 11 órákor, — én mint hallám csak holnap tér vissza.

— Bár honnan is, de fogat legyen a kütözött időre!

A szolgáló távozott. Ő pedig ismét le- dőtt a pamlagra szenvedni. — Mintegy fél óra múlva villámgyorsan ugrott fel és fel- kiáltott:

— Ez lehetetlen, ez csak rágalom és nem más, — Louise engem ép úgy szeret, mint én őt! — Ő nem hűtlen — de azért megkísérlem a lest!

A fogat készen állt, s néhány perc múlva már dörögése jelezte, hogy Völ- gyessy Béla kémszemlére indult. . .

Esti fél 8 óra van.

A „Theatre-Lyrique” fényárban úszik, a közönség zajong, a gukkerek működnek. Az első emeleti 13. páholy nyitogatója szomoruan ül helyén.

— Tizenhárom! — hangzék füleibe, mire gyorsan felugrik és bebocsátja az ille- tőket, — két fiatal embert és egy nőt, — azután becsukja az ajtót és szókkal: „ó k!”

Ha a világosság felé fordul, bizonyára látható lett volna feledt arca, rémesen el- homályosult szemei és reszkető ajka, — de miuthogy a setét felé állt, csak zokogását hallhatta volna valaki — ha lett volna ott,

bal kezét tartja föl. A tanító persze mindig a jobb kéz után szólít felelni.

— Ezt is jó tudni — mond a tanfel- ügyelő.

Szemléleti oktatás alkalmával végig kérdezte a tanító ur pontosan, hogy mi mindene van az ökörnek. Mikor a kis diák kifogyott a szóból, hogy nyelvére adja az ökor szarvait, fejére emelte kezét és elkezdte ott billegteni, kérdvén:

— Nos Petikém, miye is van még kettő az ökörnek?

— Keze! — lón az okos válasz.

Színészet.

Miklós Gyula színtársulata a szo- morujáték színrehozatalával is kísérletet tett, s egészen a kísérlet kedvezőnek és sikerültnek mondható; ugyanis kedden f. hó 8-án Jókai Mór kitűnő nyelvezetű szomorú játéka „Könyves Kálmán” ke- rült színre, a czím szerepben Miklós Gyulával, ki nehéz szerepét — egy a színészség élethűségét mint a hang drámai erőteljes kifejezését és minden tekintetben kitűnő játékát tekintve, — sikerülten oldotta meg. Leghatásosabb volt azon jelenése, midőn az ellene annyiszor fellázadt Ál- mos és fia szeméit kizsaradni rendelő ítéletet alá írva, az ítélet végrehajtása idő pontját számlálta. Hangjában, moz- dulatában s arczjátékában igazi drámai lév s erő nyilvánult, és meg látszott, hogy szerepe e legnehezebb részét igen helyesen fogta fel. Mellette kitűnő még hévteljes játéka és helyes alakítása által Haray (Álmos) és Kuhné (Jugoli). A többi közreműködők is, so. ügyekvé- tanausítottak, az előadás sikerütnök lé- tesítésében. Közönség csekély számmal.

Szerdán „Tiszt urak a zárdában” 3 felvonásos vigjáték adott. A szerep- lőkre vonatkozólag azon jóakaratu ész- revévelt tesszük, hogy az eddigi tapasztalás szerint — az igazgató, Miklósyt kivéve, a társulat tagjai többé-kevésbé nem tudják szerepüket jól, a minék ter- mészetesen következménye egyrészt az, hogy a közönség először a sugót hallja, a mi az előadás sikeréről nagyon sokat von le, másodsor a szereplő figyelme a sugó és a játék között oszolva meg, előadása ez utóbbi hátrányára esik. Igye- kezzenek a szereplők e tekintetben az igazgató példáját követni, a ki szerepeit

Egy rügön akadt meg keze.

Megnyomta azt, mire egy négyzet mé- ter nagyságu ajtócska tárult fel.

— Itt megtudok mindent, — mondá és ezzel az ajtóhoz huzódott ép akkor, mid- őn egy csók hangzott el a páholyból. . . Reszkettett. — Később az egyik férfi Louiset átkarolva imigy szólt hozzá:

— Hagyd el Völgyessyt mihamarabb, ha ékszerjeidet megmenteni óhajtod, mert a legközelebbi napokban járnak le, körül-belül 20000 francnyi váltói, s mint hogy ő azt fizetni képtelen, ékszerjeiddel fedezik a kö- vetelést.

— Még csak rövid ideig leszek nála, addig, míg a villát tulajdonomba bocsátja s akkor vagy ott hagyom, vagy pedig egy kirándulás alkalmával eltétem láb alól, volt a nő válasza.

— Én vállalkozom a szerepre! volt a harmadik személy válasza.

— Valóban ritkítni fogja párját: vig- játék, melynek utolsó felvonása tragoedia! mondá a nő nevetve.

— A terv kész, — de mikor lesz keresz- tül vive? kérdé az először szóló fiatal ember,

— Három nap múlva! válaszolá a nő.

— Ah!

— Mi az?

— Ember!

— S te félsz az embertől?

— Ott!

— Hol?

teljes praecisiással tudja, s épen ezért figyelmét kizárólag az alakításra for- dítja. Magára a darabra vonatkozólag külön e cikkben tétetik említés.

Különfélék.

Q Lapunk szerkesztője hosszabb időre elutazván, a szerkesztői teendőket megjövö- teléig Devich László, lapunk főmu- katára fogja teljesíteni. — Kérjük ennél fogva minden a szerkesztőséget érde- kő ügyek- ben nevezetthet fordulni.

Y Jankovits Aurel főispán úr ő mel- tósága a napokban hivatalos teendőiben pár napra Budapestre utazik.

* Tóth Kálmán szobra javára Karczag város hatósága 5 frtot, — a bajai izraelita nőegylet pedig 100 frtot szavazott meg.

Q Betöréses lopás. Uakity Imre bajai lakos házába a múlt héten az ablakok kifeszítése után ismeretlen tettesek betörték, és mintegy 80 frt árú ágyneműt elvitajoltak.

Q A dunagözhajózási társaság bajai állomásához a közlekedés a folytonos esőzék folytán felazott út miatt úgyszó van teljes lehetetlen, a mennyeiben Baja város alatt kiépített és fenntartott szentjánosi út végétől az állomáshelyig oly feneketlen sár terül el, melyen még az üres kocsi közlekedése is csak nagy bajjal eszközölhető. A közles kocsi pedig valódi állatkínzással hatolhatnak ke- resztül; mi annál súlyosabban nehezedik kereskedő osztályunkra, mert téli szükséglet- telt most — a hajótás beállta előtt közv- ten — szokta beszerezni. — Ha jól tudjuk a társaságnak ezen út fenntartása óriási költ- séget került eddig is, de — mint látszik — eredménytelenül, — azért helyesebben ese- lekednék, ha a csak időleges tartóssággal bíró föld és homokkal készített út helyett kőutat létesítené. — Ajánljuk az illetők figyelmé- be. (Beküldött).

Q Mérgezés. E helybeli lakosné hű- lyeségben szenvedő leánya, múlt szombaton — valószínű önkivületi állapotban gyufaoida- tot vett be, minék következtében rövid szen- vedés után elhunyt.

— Zenta város polgármesteri székére a felfüggesztett Mihákovits eddigi polgár- mester helyébe Gombos Gábor ügyvéd, zentai birtokos és volt arszéki úlnök, — egyike a fiatalabb nemzedék képzetebb tag- jainak, — helyettesítettet.

— Ott, ott! valaki kihallgatta beszél- getésünket! Elárul! elfognak; mondá ijed- ten a nő.

— A páholy nyitogató!

— Az, az!

— Könnyen elhallgattatjuk azt!

— Tizenhárom! hangzék a páholy ol- dalablakából.

A szolgáló megjelent.

— Hallotta ön szavainkat? kérdé a nő.

— Igen!

— E hang

— De ha mi megkérjük, hogy tegye ugy magát, mintha nem hallotta volna?

— Akkor nem hallottam!

— Itt van 100 franc, — nos hallott-e valamit?

— Nem!

— A siker el van érve, — olyauok a páholyörök, mint a falak: sokat látnak és mégsem látnak semmit.

— De a hang nyugtalanít engem mondá a nő.

— Mit törődöl a hanggal!

— Mintha Völgyessy hangja lenne.

E szavakra mindannyian elszápadtak s összenéztek.

— Nem lehet! Honnan, mi módon jöhett ő ide, miért páholyör?

— Tán a féltékenység üzte, — mondá a nő.

— Hogy nem féltékeny, azt tudom, mert ép nezem mondta, ha féltékeny lenne

de nem mint gondolá az ő kedvéért, hanem a primadonna ajkáról einyerendő egy-egy csók kedvéért, — ezt még akkor sem hitte el egészen, midőn saját szemével meggyőző- dött, midőn belátni kezdte, hogy e nő csak vagyonát s a nagy uri elegantiát és nem őt szereti — még ekkor sem mondott le, ha- nem hitt neki, mint senkinek e világban, azért fel sem vette, ha Louise többször nála nélkül távozott a városba; a vendége- ket pedig mint valódi kebelbarátjait fogadta egész addig, mignem egy napon levelet kapott egy régi ismerősétől. Először hinni sem akart a soroknak, de később mégis gondolá, hogy megkísérli lesbe állni.

Hangosan olvasta fel a levelet önmagá- nak, mely a következő volt:

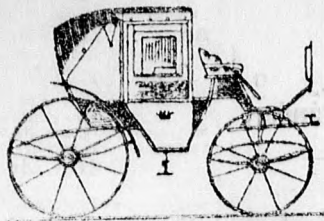
„Kedves barátom! Ma esti előadáson jelen meg „Theatre Lyrique”-ben és fordítsd minden figyelmedet az első emeleti 13. számú páholyra. Emil.”

— Igen, igen, Louise k. a. ott lesz ma, — tegnap éji 11 órákor jelent meg ablaka alatt egy beburkolt férfi alak, kinek meg- jégerte, hogy a mai előadáson megjelenik — válaszolá, mintegy a levélre az ép belépő szobaleány.

Völgyessy kövé meredt e szavakra és csak mintegy 5 perc múlva mondá iz- gatott hangon:

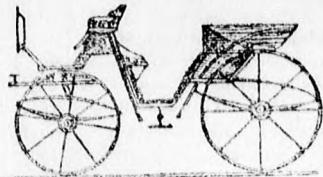
— Valerie, ön tudhat mindent, — mondja el, kérem mondja el Louise mit mivel?

— Titkos imádók serögét fogadja, — találkákat ad nekik a Champs Elysen s őt kizátszani igyekszik.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, miszerint itt helyben **kaszárnya utca 2. sz. alatt** (özv. Csákné-féle ház) több év óta fenálló

KOCSIGYÁRTÓ ÜZLETTEMET

megnagyobbítottam, és a mai kor igényeinek megfelelőleg rendeztem be.

Elvállalok e szakba vágó mindenféle munkákat, u. m.: **kocsikat a legújabb minta szerint, használt kocsikat átalakítás és javítás végett** a lehető legjutányosabb árak mellett.

Legújabb mintájú kész kocsik raktáron vannak.

Meglehet győződve a n. é. közönség, hogy becses rendelmenyeit mindenkor a legnagyobb figyelemmel és gondúval teljesítendem. Magamat kegyeibe ajánlva és becses rendelmenyeit remélve, maradok

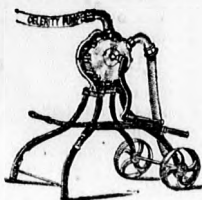
teljes tisztelettel

FOGT ALAJOS,
kocsigyártó.

REISMAN és MÜHLBERG

Budapest.

EXCELSIOR-MALOM (Schmeja Ed. szab.) 1877 óta minden kiállításon díjaztatott.

Legtökéletesebb daráló- és őrlő-malom, mindennemű termény aprózására, darálására és őrlésére, a legújabbakhoz úgy mint a legkeményebbekhez. *Csekély erőszükséglettel nagy munkaképesség, nagy állandóság mellett egyszerű kezelés.*

BORSZIVATYUK (Celerity szivattyuk) perczenként 170 liter munkaképességgel.

BORSAJTÓK (System Mabile).

Amerikai szecskavágók.

TRIEUROK (szabadalm. gyártmány).

MANOMETER és kazanfelszerelések.

BOR- és SÖR-SZIVATYUK (törés és benső összeforrás ellen jótállás).

I. minőségű színbőr gépszijak (zsirozatlan).

Varró- és kötő-szijak.

Széna- és trágya-vellők (valódi amerikai).

ÖNOLAJOZÓ (szabadalm. szifonirított üvegből).

VIHARLAMPÁK (tűzmentes).

REFLEKTOROK (nagy tüzelőszert megtakarítás).

Valódi amerikai vasárak.

MŰSZAKI GUMMI-CZIKKEK.

REISMAN és MÜHLBERG

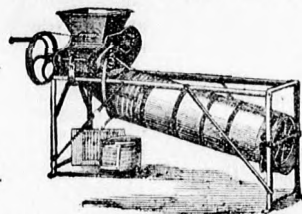
GÉPEK és MŰSZAKICZIKKEK RAKTÁRA és IRODÁJA

Budapest, VI. Sugárut 22/24. sz.

Minden kiállításon az első érdem éremmel kitüntetve.

EZÜSTÉREM PÁRIS 1878.

ADA

Zala-Egerszeg

MAJ. 1. 1881.

MAJ. 2. 1881.

ARANY ÉREM.

Első díj.

BROGLE J. és MÜLLER

gép- és rosta-leméz gyára BUDAPESTEN

a Margit-hid közelében, készít

Trieuroket változó szitával (konkoly választó)

6 különféle nagyságban.

Trieur hengereket malmok számára.

Koptatókat,

Szelelő rostákat,

Szitákat és rostákat cséplőgépek számára.

Gyári raktár

Drescher Gyula

urnál BAJÁN.

Legújabb gyógyjelentés

a megrongált egészségnek a HOFF-féle malatakészítmények általi javulásáról.

Meleg köszönő szavakkal eseteli e cs. kir. káplár azon hatást, melyet a valódi Hoff János-féle készítményekkel elért. — Beszéli nyilatkozata:

Mélyen tisztelt uram!

Trebinje, 1881. július 27.

Köszönetet kell mondanom Istennek s önnek, mélyen tisztelt uram, miután az ön malatakészítménye — melyet barátom küldött — segített s régi erőmet teljesen visszaadta.

Hosszu, tartós pyaloglás által egészségem annyira tönkre jutott, hogy magam már-már végkép elvesztem hittem, — mégis az ön malata-bonbonja és malata-csokoládéja által rövid használat után, dacára az itt uralló egészségtelen égálynak és folyamatosan nehéz szolgálatomnak, gyorsan megjavult.

E szert minden egyes táborban időző katonának ajánlhatom.

Mély tisztelettel

Rucziczka Ferenc Gyula,

káplár a cs. kir. 3. sz. szekerész-ezrednél, 19. hegyi-szekerész-század Trebinjében, Herzegovina.

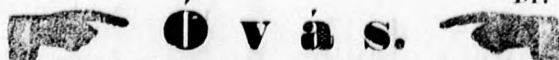
Hoff János urnak, cs. kir. udvari szállító, a cs. kir. feltalálója és egyedüli gyártója a Hoff J. féle malata különlegességeknek, udvari szállítója a legtöbb eurpai fejedelemnek Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse 2, iroda és gyári raktár I. Graben, Bräunerstrasse 8.

Hivatalos gyógyjelentés

a helybeli helyőrségi-kórházban használatba jött HOFF-féle malata-kivonat-egészségsör és malatabonbonról, melyek a gyógyulás elősegítőjének bizonyultak, nevezetesen a malata-kivonat idült mellbajknál, a malata-csokoládé pedig gyenge emésztésnél és nehéz betegségeknek üdítő és igen kedvelt gyógytápszernek.

Bécs, 1878. december 31.

Dr. Loeff, főtörzsorvos. Dr. Porias, törzsorvos.

Minden malata-készítmény a feltaláló és első készítő Hoff János ovalalaku mellképét s annak aláírását viseli. Hol a valódiság e jele hiányzik, mint hamisított visszautasítandó.

MAGYARORSZÁGI FIÓK-RAKTÁR BUDAPEST, ZSIBÁRUS-UTCZA 7. sz.

2 frton alul mi sem küldetik.

Főraktár: Michits István — eladási hely: Herzfeld Jakab és Herzfeld Henrik és Fia urnaknál.